

تاقیمان کردوه نهی پاریزیی ئهومان بۆ دهرکهوت و به
یه کجاریی به پشتویه نای خۆمانان دانا.

ئه ماااان ئه نامهیهی که ئیستا که له بهردهمی ئه
کۆگایه دا خوتندهوه، ئه مهودایانهی چی سپیتی دنیا
ههیه له سهری مندا کۆیان کردوه تهوه و له میانی ئیستا
و ئه وسادا جیگیر بوونه، دهسپرتیهوه و گهنج گهنج
دهمهوه، دلم پراوپر دهبی لهو خوریه و تریانهی له
سۆراغی جاویدانیدان، که دهیانهوی تاهه تایه بخورپین
و بترپین و هه رگیز له جووله جوول نه کهون.. داهوله که
میهره بانانه لی دهگه ری گیرفانی پیشکنم، نامه که
دهریتم که تیدا نووسراوه: سه بوورده بییه کهی من و تو
که وتوو ته سه هه موو زاریک و بووه به میوانی هه موو
دیاریک.. به کراغا له ئیره بیاندا پیاوه کانی ناردوو ته
ویزه ی باوکم، مرخی لی خوش کردووم، سبه ینی
بو. دینه وه.. ئیدی کاته که مان بوته لم و له مابینی
ئه نگوسته کانی قه ده زمانه وه که وتوو ته دزه کردن، روح
دهسته مزی خوته، جهسته م به جی مه هیله، ئه مشه و له
نیوهیدا چاوه پروانی هانتت دهیم، ئه گهر نه یه یه ت هاویه ش
ده بیته له.

دوازده سهعات هاوده می بیر کردنه وه کانی خۆم بووم،
ئهسته م بو، له ئهسته میسه ئهسته متر بو، به لام ئه گهر
له کوشتی ئه هاویه ش بو مایه، داخۆ نه ده بوومه بکوژی
خۆیشم؟ چونکه به له ده ستدانی ئه وه، به دهستی خۆم،
ژیانی خۆیشم له ناو ده برد! ده مزانی ترسیکی زۆر
گه مارۆی داوین و زۆریشم ئه وه بیستبوو که
خۆشه ویستی گشت تخو به کان به مرۆ ده به زینتی، وه لی،
ئه گهر چی سنوره کانی له لای مندا نه به زاند، که چی له گه ل
ئه وه یشدا به وه هه موو سنورانه شه وه، نیوه شه و
که وه ره ری. له لایه ک خوره خوری چه مه که، له لایه ک
تریفه ی مانگ، له لایه ک سه په حه پی دوور، له لایه ک
ملچه ملچی گا و گوتال و کاویژی ناژهلان، له لایه ک
حیله حیلی چاره وییه کان، وه ک چه تر کۆمه له سییه ریکی
تۆخیان به سه ره ده رووندا هه لده دا. له وی زۆر ماتل
نه بووم، ئه و حازر بو، بوخچه یه کی قورسی بو فری دام و
چهند چرکه ساتیک رابورد، وه ک تارمایی نیو ته م،
سکیچی جهسته ی تۆخ بووه وه و نزیک که وته وه. له نیو
ئه وه هه موو سنوره ی که ناخمی پارچه پارچه ده کرد، ئه و
تاقه ئامبازبوونه خیرایه ی هیه شتیک وه سفی ناداته وه،

ته نه ها ئه وه نه بی که مردنیکی پی حه لال ده کردم،
زیاده ره وی ناکه م که ده لیم مردنیک، چونکه مردنیک هه ر
هیچ نه بو وه مه به ره به و ئاویزانییه له وه سف نه هاته وه.

ئه ماااان له دهردی دووریییییی.
رۆشیتین.. له و شوتانه خۆمان پاراست که به تریفه ی
مانگ ده که وتن. دوورکه وتینه وه، دوورکه وتینه وه، هیه
به رنامه یه کمان بو ئه م پرکتیشیه ناکاوه داننا بوو، پاش
چهند سهعاتیک، له ژیر شۆره بییه کدا پشویه کی کورتمان
دا، ئیستا بی به زه بیانه سه رزه نشتی خۆم ده که م، بوچی پر
به دل پام نه مووسی؟ بوچی پر به دل نه وازشی پرچه
بریفه داره که ی ژیر له چکه که می نه کرد، تیر نیگای ته ری
چاوه شینه کانیم نه گرته باوه شی گلینه کانم، قه ده ریک،
زارۆله ی په نجه کانیم له ناو لانکه ی له په کاندرا نه ژه ند.

دوورتر که وتینه وه، دوورتر، به نیو شاخ و کتیه کاندرا،
به نیو تاشه به رد و ره وه زه کاندرا، به ئاراسته یه کدا ریمان
گرتبووه به ر ئیستا نازانم به کویتی ده گه یان دین، وه لی
ئیمه ته نه هاوته نه ها بییرمان لای ئه و شوتنه بوو که به بی
ترس به یه کدی ده گه یان دین، ئه وه یش بو ئیمه به س بوو تا
تۆزه شادییه ک به سه ره دنیا که ماندا بوهرتینیت، به لام
هیتده ی نه خایاند، خره خرمی نال گه یشته گوتیچه کمان،
پرمه و لووشکه لووشکی ئه سپه ره سه نه کانی به کراغا
که ولی سیخناخ کردین له ترس و دل خوریه! هیتده ی
نه برد مه غدیده پیاوکوژ هاواری خۆیه دهسته وه دانی
به ره لدا کرد، که دنگ له ئیمه وه نه هات، شیقزنی
گولله هه موو لایه کی هه لزانده. من له به ره ئه وه ی عه شق
که لله ی ته زانده بووم، به ر پشتیم به تال بوو، بویه خۆمان
خسته په نای تاشه به رده کان، به لام ئه وان سی چه کدار
بوون، گولله یش وه ک بریشکه ته قه ته قی بوو،
سه ره نجام.. ئه مااان.. ئه و برینیک زنه ی خوتنی له سه ره
سنگی ئاوه لاکرده وه، نه مده زانی چی بکه م، چاوه کانم
لینالیان رشت، برستم له که می دا، به زۆره ملی هه لم
گرت، له م بن به رد بو ئه و په نا تاش، گولله کانیش ته نه ها
یه ک ریگیان گرتبوو، ته نه ها به ئاراسته ی ئیمه ده هاتن و
تا ده هات نزیکتر ده بوونه وه. خۆمان له پال که رته شاخیک
مه لاس دا، ئه و گوتی: لیره دامنی، زۆر سه رمامه، من
چیدی ناتوانم داکۆکی له ژبانی خۆم بکه م و به رگه بگرم.
مادامه کی تۆزاتی ئه وه ت کرد هه لم بگریت، من
ئاسووده م، ئیدی تۆ برۆ، من له هه ر کوئییه ک بم چاوه روان

دهبم بییسته لام. من له جیتی خۆم نه بزوام. ئەو سەرله نوێ به نووزه قسه که ی دووباره کرده و گوتی: ئەگەر خۆشت دەویم.. برۆ برۆۆۆ. به چاوی لیلله وه ته ماشام کرد، دیسان هیچم نهوت، ته نهها ناوچه وانیم ماچ کرد و دیسانه وه گویم به وشه ی برۆ سیخناخ بوو. نازانم چۆن جورته تی ئەوهم پهیدا کرد رابکه م، به لام ئەوه ی که ههستم پێ کرد ئەوه بوو هەر له گه ل راکردندا، ژیان ناودامان کراسی لمی پۆشی و له تهواوی ئوقیانوسه شین شینه که ی گهردووندا نه تریفه ما، نه جریوه ی ئەستیره ما، نه چۆله که و بالنده کان مان، نه ههتا و توانی له وه زیاتر خۆی به تهوێلی شیناییه کانه وه رابگریت، هەر هه موو که وتنه خواره وه، به یه کجاری که وتنه خواره وه و ئاوابوونیکی ئەبه دیی ژیانمی داگرته وه و دل، دل بوو به که مۆله یه ک مەرکه ب، مەرکه ب بو نووسینی که فوکول و جۆشخورۆشه کانی ئەو عه شقه ی بیزوو به مردنه وه ده کات. به لێ، ئەو رسته یه ده سخه رۆی کردم و دوورکه وتمه وه، دوورکه وتمه وه، دوورکه وتمه وه.. دوا جار که تی فکریم، که تی فکریم، و تم چۆن به جیم هیشت؟ ئەو بوچی مانه وه ی بو من هه لبارد؟ ئەو بو نه یویست پیکه وه بیینه ریتیاری ئەو رینگایه ی که ئەوانه ی ده ستبهرداری هه لکردن ده بن ده یگر نه بهر؟ بو؟

"ئه گەر خۆشت دهویم.. برۆ برۆۆۆۆ.."

به بی ئەوه ی له وه ههست و سۆزه دابریتم که گیرۆده ی تامیکی کوژالکی کردبووم، رۆیشتم.. ئەو سه ره له گرتنه ی هه لم گرت، تا ئەم ساته وه خته درێژه ی هه یه، ناخۆ ئەو نه یده زانی ژیانمی من به بی ئەو هەر ته نهها مردنیک نییه، به لکو مردنیک به رده وام و به رده وامه و کو تایی رته ده کاته وه. ئەم هه موو وه خته ژیاوم، به لام ژیانمی چی؟ ئاوا هه می شه له به رده م کوژاکاندا وه ستاوم، دهستم بو گیرفانی چاکه تی ناو جامخانه کان بر دووه و نامه به رده وامه کانیم ده ره یناوه، ئەو نامانه ی ته نهها یه ک رسته ی کورتیان تیدا دووباره ده بیسته وه، ئەویش رسته ی: وه ره بو لاممممم.. وه ره بو لاممممم.

ئه ما اان له دهردی دووریییییییی.. ئه ما اان له دهردی دووریییییییی..

ئیسنا لیره، له به رده م ئەم کوژایه دا راوه ستاوم، دهستم بو گیرفانی چه پی چاکه تیکی گرنج گرنج هه لپه ده کات،

نامه که له چاوه کانم نزیک ده خاته وه، دوا ی خویندنه وه ی خه ونی دوی شه وم له لادا به رجه سته ده بیته، هەر ئەم دیمه نه ی ئیسستایه، ئەفسوونیک توژیکی سپی و کاریگه ری وه ک تریفه، یانیخۆ وه ک توژی ناوقه دی ئەستیره کان به سه ر هه موو شتی کدا ده وه رینی، قه ده ریک پاش خویندنه وه ی نامه جف ره داره که، وه ک داریکی وشک له و گۆره ده چه قم، له کوژاکه وه یه کیک دیته ده ره وه، نیگایه کی لاقرتی نامیزم تی ده گریت، روخساری جیاکار ناکه م، به لام کتومت ئەوه، مه غدی ده، پیاو کوژه که ی به کراغایه، ئەو مه غدی ده ی که تاقه ئومیدی من بوو بو گه یشتن به و! لیم نزیک ده بیته وه، ده مانچه که ی راده وه شینی، به گویمدا ده چرپینی و ده لێ: خه مت نه بی هەر ده گه یته ئەو، به لام به گولله ی من نا، چونکه من قیزم له بوونه وه ره تر سنوکه کان دیته وه و نامه وی هه رگیز دهستم به خوینی ئەوانه گلاو بیته که دلداره کانیان خه لتانی خوین به جی ده هیلن و هه لدین.

ئیدی خه یالم نائومی دانه له خه ونه که داده بری و وشه کانی ناو نامه که لیک هه لده وه شینه وه و ئە ما اان له دهردی دووریییی.. سه ره له نوێ هه زاران که ندری وشک و برینگ له قورگمدا هه لده دری و ده گاته که شه کله لانی ئەو ئوقیانوسه ی شینه وه ک چاوه کانی ئەو.

به فرانباری ۲۰۱۶: هه ولیر